

María González Espada

Categoria: B

Poesia Catalana

Institut: Rafael Casanova

E-45

María González Espada

Categoria: B

Poesia Catalana

“Maria”

Institut: Rafael Casanova

E-45

MARIA

El meu desig és escriure,

Escriure com Narcís Oller.

Amagar la màgia darrere les paraules

I del teu cor fer el meu pinzell.

El meu desig és escriure,

Per aïllar-me del món;

Fer-te sentir aquestes sensacions

i ser un gran poeta, o autor.

Escric per provar si ho aconsegueixo;

Ploro també quan no ho faig,

Però la meva vida ,de dia,

És una poesia.

I de nit...

Segueixo escrivint,

Però escric a la meva ment

Paraules que mai podràs llegir.

Al dia sóc naturalista,

Modernista també.

Escric sobre móns fantàstics:

Els raconets del meu cap.

A la nit només sóc jo:

Sóc les meves absències i plors,

Sóc un volcà de sensacions

Plasmats al paper.

Però malgrat que sóc tan inestable,

La poesia sempre està allà.

Em fa sentir una artista

I també a vegades, un mal de cap.

Finalment escric

per omplir les meves absències,

Els meus vuits interiors.

Per sentir-me compresa

En aquest petit racó del món.

Maria és alta

Com el seu pare.

Maria té els ulls de la seva mare.

Però Maria un dia serà poeta

I això no ho ha heretat de ningú;

Escric per provar de ser-ho,

I ho seguiré fent

Fins que Maria, deixi de ser.